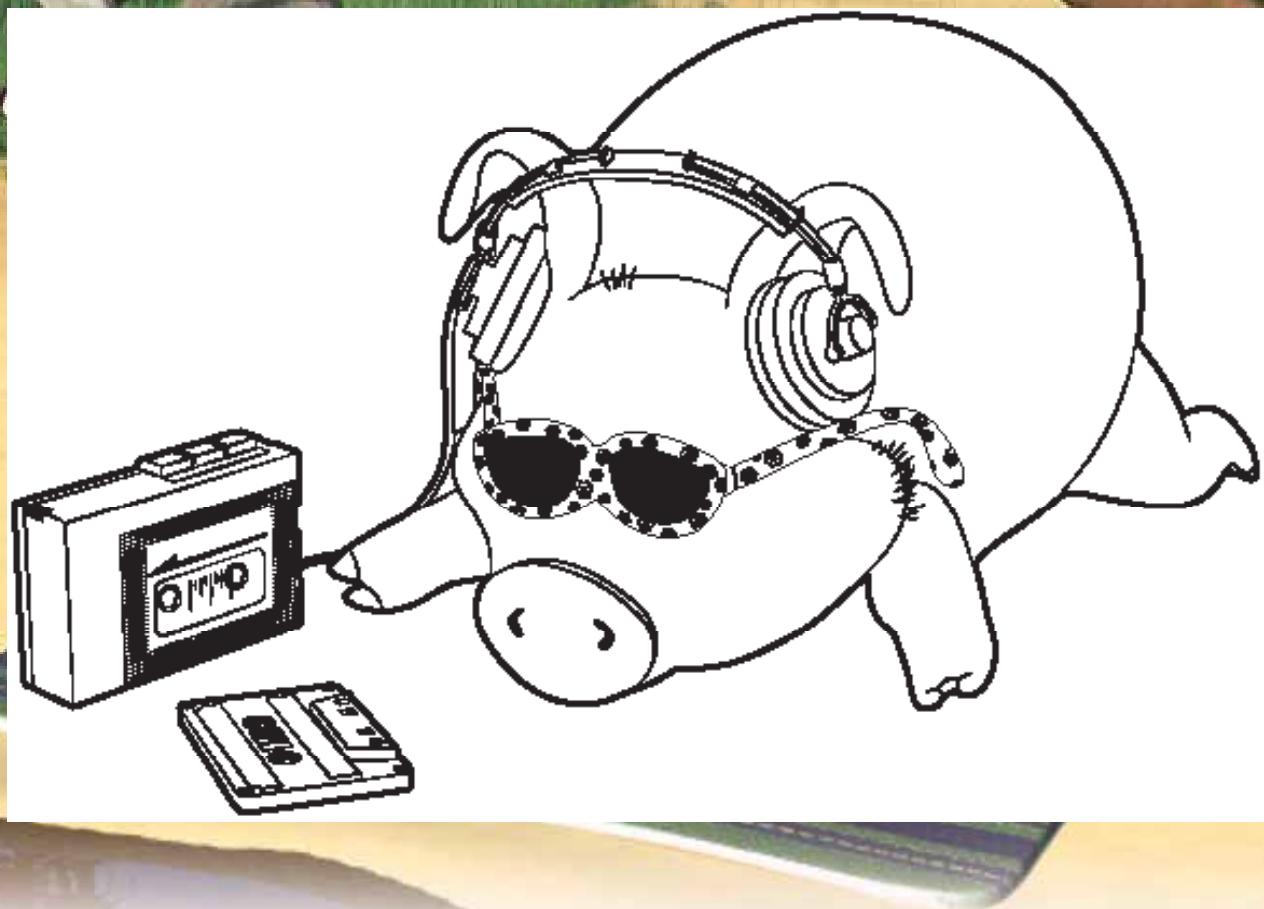

Dneska má medvěd spoustu práce – pustil se do velikého praní. Má moc rád pořádek a čistotu. Vypral záclonky, přehozy z postelí i ubrusy a pověsil všechno na šňůru. Pečlivě každý kousek připevnil kolíčky na prádlo. Vodu z lavoru pak vyšplíchnul na dvorek.

Sluníčko jasně svítí, takže prádlo brzy uschne. A tak se zatím medvěd uvelebil v houpacím křesle, aby si odpočinul.

Máša se probudila a rozhodla se, že si dnes bude hrát na maminku.

„Maminka jde ven, tralala, tralala,“ zazpívala si a spustila ze schůdků starý kočárek. Udělalo to pěkný rámus, a tak byla blízká psí bouda v mžiku plná - vyděšeně se tam schovalo nejdřív štěňátko a pak i kůzlátko. Jenom prasátko nic nevidělo a neslyšelo, protože mělo na očích tmavé brýle a na uších sluchátka. Leželo v trávě, opalovalo se a k tomu poslouchalo hudbu.

„Ty moje děťátko, ty moje poupatko!“ promlouvala Máša laskavě, když se blížila k prasátku.

Rychle sundala prasátku sluneční brýle, vypnula hudbu a navlékla mu papírovou plenku a krajkový čepeček.

Prasátko se polekaně zadívalo na Mášu. Co mu to jen dala za podivné oblečení?
„Jak jsi hubené, ty moje zlatíčko!“ zanaříkala Máša a prohlížela si svoje pěkně vykrmené „děťátko“.